

המין שלה את סודותיה בחדר-המיטות (וגם בכל שאר

הנועזים את קסאווירה הולנדר, אריקה יונג וכל האחרות

דורית שובל בתקופה שבה עבדה כמאפרת-סרטים, עם השחקן גידעון זינגר, איתו היתה מיוודת.

זינגר

קרין הרדיו משה סימור בתברתה של דורית שובל. דורית חולמת לעשות יום אחד סרט.

סימור

הרבה נשים לא יודעות מה לעשות! גבר רים, ימח שמם, יש להם מנגנון כזה קל. הטבע חנן אותם. באורגומה קלה. לנשים יותר קשה. אני למשל, ביחסים-מיני רגילים לא מגייה לאורגומה. אז אין סיבה שלא אאונן. פעם הכריו על חרם כי הזכרתי את המייה לה אוננות. לגברים, כמובן, העניינים ברר קו. עכברון אחד אפילו רצה שאדגים לו, אבל לא יכולתי, כי אני מוכרתה רק גבר רים יפים.

יש כל מיני איסורים בסכס, כמו למשל פוי אוננות, הם מלהוכיר. אבל אם את לא מגיעה לאורגומה, אז למה שלא תעזרי לעצמך? גברים אוהבים להגיד לי שאם אני לא מגיעה לאורגומה זה בגלל שאף פעם לא זיינו אותי נכון. אין שטות גדולה מזו!

כשהיא נשאלת על מינהגה לאונן לפני גבר, היא משיבה: "יש בחורות שיוודעות לנשק. לי יש הקסם שלי. אני נורא אור הבת את זה. וזה לא נכון להגיד לי שזה אובדן טרסיות מחולט. כשגבר חודר לגוף שלי, זה הרבה יותר פרטי.

לפעמים הסכמתי לאונן לפני גבר, רק שיעזוב אותי ושלא יחדור אלי, כי אם גבר שאני לא רוצה אותו נכנס לתוכי, זה חילול קודש. כשאני מאוננת לפני גבר, זה רגע מתוק של אינטימיות. וכשאני מרישה לו הצצה להנאה האבסולוטית שלי — מה יותר קרוב מזה? אני לא מגיעה לאורגומה ביחסי מין רגילים. כדי להגיע לאורגומה אני חייבת לאונן.

סרטים פורנוגרפיים אינם עובדים עליה. היא מספרת שהביאה פעם ביתה סרט פורנוגרפי בן שלוש שעות, וביתה את הטלוויזיה בג'ועל אחרי עשר דקות. אורי (המשך בעמוד 68)

לא מזין לי. אם אנשים נכונים מהתיאר רים שלי, זו הבעיה שלהם. ואם הם אומרים שהספר שלי הוא סנסציוני וזל, זה המול שלי, כי המהדורה הראשונה כבר נחטפה מדוכניהספרים, בלי שתיכתב אף מילה על הספר."

מה רע

באוננות?

דורית שובל מתגוררת בדירה קטנה, באזור הפחות-זוהר של רמת-גן. כפי שהיא עצמה מפתיעה בהופעתה החיצונית, כך גם דירתה. ניתן היה לצפות אחרי הקריאה בספר כי חדרה-השינה של דורית הוא מיקדש שבו מתבצע פולחן האהבה — וילנות רכים, אורות עוממים, כיסוי ורוד למיטה, ריח של בושם באוויר ומוסיקה רומנטית. אך איפה! חדרה-השינה של דורית אינו בשימוש. היא ישנה, אוכלת, כורבת, רואה טלוויזיה הידראו באותו חדר. בחדרה-השינה היא משתמשת כמחסן. הקירות בחדרה-המגורים חשופים, מיטה צרה, שבהחלט אינה מספקיה לשינים חופסות חלק ניכר מהחדר. על הריצפה שטיח כתום, שולחן-עץ פשוט ועליו רשימותיה, כיסאות-מיטה, ארון פורמייקה ובו מילון עברי-אנגלי וקאסטות וידאו.

על הקיר, בתוך מעטפות ניילון, צילומים מעשי ידיה, אך משכשך האהוב ביותר על דורית הוא הטלוויזיה הציבעונית, ש-אליה היא מחוברת כשאינה מחוברת אל הווידאו ובו כזמר, לדבריה, היא מחוברת גם אל הוויברטור.

הוויברטור ממלא תפקיד חשוב בסיפ-רה. כשביקרנו בדירתה הוא היה בתיקון. אחד החוטים ניתק בו. שאלנו אותה אם היא מסרה את הוויברטור לחשמלאי. כי פשטות היא השיבה: "לא, יש לי חבר הי מבין באלקטרוניקה. הוא אמר שיתקן לי את הוויברטור."

לוויברטור היא קוראת בחיבה. זיבין, ולניפלאותיו היא מקדישה פרק שלם בסיפ-רה. מין, אומרת דורית, הוא נושא שעניין מעניין ועניין לדורי דורות. גדלתי על סיפרי הסכס של פטריק קים, שכללו תיאורים אירוטיים כמו אברו הענק הזוחל בין רגליה, הגיא העמוק בין שדיה.

זה ריגש אותי כשהייתי בת 12. היום אני יודעת שזה בולשיס אחד גדול. כל ילדה בת 14 מזדיינת היום, ומצפה לראות כוכבים בעיניים. אני בספר שלי רוצה לתת תיאור אמיתי למין. לא רוצה למכור שטאנצים של סכס זול."

כשהיא נשאלת אם סיפרה אינו מוכר סכס זול, היא משיבה מייד: "בכלל לא. אני חושבת שהספר שלי הוא נורא אמיתי ונורא כן. אני כותבת על אוננות כי אני רוצה שנשים יידעו מה לעשות. כל כך

הרגישות עכשיו פי כמה. הוא בא אלי חם ומתאוה. חפנתי בידי את הישבן המתוק שלו, והרגשתי את שריריו מתכווצים ויר צרים גומות של חן המתעמקות עם כל הדיפה והדיפה. ליטפתי את הגומות והעור שמסביבן, מתענגת מרכותו ומרגישה איך השיער העדין שעל גופו משנה כיוון תחת כפות ידיי.

זאת התנוחה החביבה עלי ביותר. כשי-אני מרגישה שהגבר מתקרב לאורגומה וההדיפות שלו נהיות מהירות, קצביות, חזקות, פראיות, אני מתהמכת מייד על הגב מתמכרת לאלפי זרמים חשמליים הי מטיילים בנימים, ונהנית הנאה מרובה מנשימותיו הזריות בין הצוואר והכתף ומלחי אלי לחי."

כשאומרים לדורית שאחרי קטע כזה צריך לקחת אתנחתה, היא מביטה בהש-תאות. כשמסבירים לה שהקטע נועז כמיר-חד, היא אומרת בצהלה: "כל הכבוד! זה ימכור את הספר, אבל אני לא מבינה למה עושים מזה עניין. אלה דברים שאני שים עושים יום-יום, שעה-שעה, ורק לא מדברים על זה. אצלי בספר אין אורגיות. אני אוהבת את זה בין שניים, וזה הכל. אבל יש אוננות, כי אוננות היא עניין של יומיום לאנשים. זה הים לא מדברים על זה זה עניינם. אני מדברת על זה. לי אין בעיה."

כששואלים אותה אם לא מביך אותה שאנשים זרים יהיו שותפים לחיי המין שלה, היא משיבה: "אני מסתכלת לך בעיניים ויודעת שאת יודעת איך אני מזדיינת, וזה

גדולה מכדי לחלום. היא עדיין חולמת לני-סוע לאמריקה ולבקש מכתבת שבועה שם "לסדר" לה את ריצ'ארד גיר: "אה, איזה חיים אני אעשה עם הגבר הזה!" היא אומרת בעיניים מצועפות. ולפי מה שהיא כותבת בסיפרה יש להניח שהיא תצליח להפתיע גם את אליליה-המין התורן.

כולם עושים

רק לא מדברים!

אחד הקטעים בספר היא מתארת כי-צד היא מאוננת בנוכחותו של גבר: "התגלגלתי מעליו והשתרעתי על גבי. גיל התיישב לצדי ברגליים מקופלות ועניו להטי. ליטפתי את גופי מלמעלה עד למטה. בכפות ידיים פרושות ובעיניים עצומות. מרגישה את כל ההרים והבקעות ואת כל פיתולי הדרך — את רכותם של השיניים וקשיותן של הפיטמות. מתממחת חוקי-חוק ומשהררת כל שריר בגופי וחוזרת למצב רפוי וכשמפי מתמלטת אנקת רווחה ושי-נוק. עיסוי עדין של הדגדגן עם האמה הלחה, בסביובים בכיוון השעון.

אם אני לבד, אני יכולה בשלב זה לקי-רו. לצפות בטלוויזיה או להאזין לרדיו, עד שיבוא הקליק הקורא לי לעזוב את היומיומי ולהתרכז במופלא. כלי צורך לי דמיון שום רוכב רפרור או ראיין אוניל כורעים למרגלותיי.

הרגשתי תזווה לצידי. פקחתי את עיניי וראיתי שגיל שינה מקום, עבר למולי

תאונת עירום

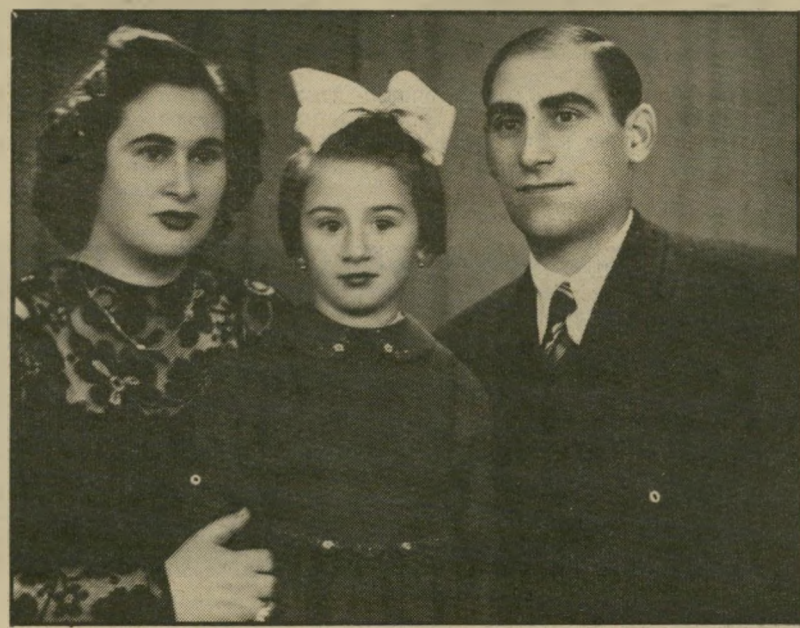
המחברת בתמונת-עירום שצולמה בהיותה תינוקת ברומניה. דורית שובל היא בוגרת החוג לקולנוע של אוניברסיטת תל-אביב ועובדת במערכת ההיסוף. היא מספרת כי קיבלה על הספר תגובות נהדרות.

ותפס מקום טוב באמצע! ואיזה ריכוז בפניו... בידי השמאלית חפנתי את שני חלקי עכוזי, לוחצת אותם חזק ביחד, סוגרת את ההנאה בכלוב. הצמדתי רגליים ומתחתי אותן חוקי-חוק. כפות רגליי הת-קטו ככפות רגליה של בלרינה.

"מפליא שדווקא ברגליים פשוקות הני-אה מתפזרת. אבל ככה לימד אותי גופי, שההנאה המירבית באה לי ברגליים מת-חות-שרירים וסגורות.

עיסוי הדגדגן נמשך. לפעמים הוא חזק ולפעמים הוא חלש. לפעמים הוא מהיר ו-לפעמים הוא איטי. דבר שרק אני יכולה לבצעו לשביעות רצוני המלאה. וכשבא הקליק, השינוי, חובה עלי להיות זהירה שיבעתיים, שבשניות הקובעות לא תימלט השליטה מבין אצבעותיי, כי שניונת לפני שאני מרגישה את האורגומה מתרחשת ו-באה אני חייבת להפסיק כמעט לחלוטין את התנועה, ולהניע את האצבע לאט ובי-עדינות, כדי שהאורגומה לא תיגמר יותר מהר ממהר, שתהיה מרוכות, ותימשך רגע אחד אחרי הנצח.

ואז זה מגיע, המשהו הזה, שגבר אף פעם לא מסוגל להציע לי, אותן התכווצויות מר-פלאות הבאות מהשד יודע איפה, אישם במעמיק, ומתפשטות מאיבר המין לקצה האצבעות לזעזע את כל הגוף. האצבע הלחה וחלה על ירכי, משאירה סס של רטיבות. גיל רכן ונשק לפיטמותי,

ילדה טובה

עם אביה ואמה ברומניה. דורית בת ה-30 מספרת, כי כאשר הביאה את הספר להוריה, אמרה לה אמה שהיא מקווה שהספר אינו תחליף לחתן. בעיני אביה לא מצאתן ציור העטיפה שנבחר לספר.